

JOACHIMSKÁ

Dzun halelu dzun halelu já znám jeden dům, páni, ten
léčí jak kořen devětsilu a jeho postel voní
nevyspáním nad mapou do hříšných světadílů,

nevím, kdo klepe se v sklepech toho domu, a jací
hadi sluní se v zahradách, a možná ten dům patří
nikomu a s tím nikým já bydlím v záhadách,

dzun halelu dzun halelu já ráda ten dům, páni, a má
krb v každém pokoji, přilož, kdo můžeš, rolety
stáhni, zimřivá se ti odbojím –

Jak po skle kapka vína, jak sněhuplná lavina sjel po
střeše toho domu, sjel můj rozpustilý smích,

dzun halelu dzun halelu sadrig pa moše, sjel po střeše
smích a vyrazil psaní z rukou listonoše, toho posla
špatných zpráv.

Buď v tom domě se mnou žij, anebo zmiz anebo
plav!